

REPUBLIKA SLOVENIJA
DRŽAVNI SVET

Komisija za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide

Številka: 061-09-8/2020/8
Ljubljana, 10. 11. 2020

Predlog

Z A P I S N I K

14. izredne seje Komisije Državnega sveta za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide, ki je bila v torek, 17. 11. 2020, prek aplikacije Cisco Webex, na daljavo ali na podlagi osebne prisotnosti v Dvorani Državnega sveta, Šubičeva 4, Ljubljana.

Seja se je začela ob 11. uri in zaključila ob 13.15 uri.

Obravnava 1. točke dnevnega reda je potekala skupaj s Komisijo za gospodarstvo, obrt, turizem in finance.

Člani komisije, prisotni v dvorani Državnega sveta:

- predsednik komisije: mag. Peter Požun,
- podpredsednik komisije: Danijel Kastelic,
- člani komisije: Igor Antauer, Mitja Gorenšček, Tomaž Horvat, Lidija Jerkič, Alojz Kovšca in Jože Smole.

Člana komisije, prisotna na daljavo:

- dr. Matjaž Gams in Ladislav Rožič.

Predstavnici vabljenih, prisotni v dvorani Državnega sveta:

- mag. Marija Magajne, Mateja R. Bizjak, Ministrstvo za zdravje.

Predstavniki vabljenih, prisoten na daljavo:

- Marjan Pintar, Združenje zdravstvenih zavodov Slovenije

Sejo je sklical in vodil predsednik komisije mag. Peter Požun.

Dnevni red (PRISOTNIH 9, ZA 9, PROTI 0):

1. Predlog zakona o interventnih ukrepih za omilitev posledic drugega vala epidemije COVID-19 (ZIUOPDVE) – nujni postopek, EPA 1472-VIII – kot zainteresirana komisija

Ad 1.)

Komisija za gospodarstvo, obrt, turizem in finance kot pristojna komisija in Komisija za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide kot zainteresirana komisija sta skupaj obravnavali Predlog zakona o interventnih ukrepih za omilitev posledic drugega vala epidemije COVID-19 (ZIUOPDVE) – nujni postopek, ki ga je v obravnavo Državnemu zboru predložila Vlada Republike Slovenije.

Komisiji predlog zakona **podpirata** (*glasovanje v okviru Komisije za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide: PRISOTNIH 10, ZA 8, 2 PROTI*).

Komisiji sta bili seznanjeni s Poročilom Komisije za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano k predlogu zakona, predlogom sklepa v zvezi s predlogoma amandmajev državnega svetnika mag. Petra Požuna, stališčem Interesne skupine delodajalcev, stališčem Združenja zdravstvenih zavodov Slovenije, predlogi Skupnosti socialnih zavodov Slovenije ter predlogi in pripombami Obrtno-podjetniške zbornice Slovenije k predlogu zakona.

Komisija za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, ki je predlog zakona obravnavala kot zainteresirana komisija, je predlog zakona podprla, pri čemer pa je ob ugotovitvi, da predlog zakona predvideva relativno širok nabor ukrepov za omilitev posledic epidemije Covid-19 menila, da ostaja še kar nekaj perečih vprašanj na področju kmetijstva, ki jih bo treba v prihodnje urediti.

Predlog zakona v delu, ki se nanaša na spremembe Zakona o kmetijstvu, predvideva debirokratizacijo subvencijske kampanje za urejanje podatkov v registru kmetijskih gospodarstev. Predlaga se izvedbo popravkov grafične enote rabe zemljišč kmetijskih gospodarstev (GERK-ov) po uradni dolžnosti na način, da se izločijo neupravičene površine, ki so bile kot take v evidenci dejanske rabe zaznane z novimi ortofoto posnetki. Komisija podpira težnjo po debirokratizaciji in hitrejšem upravnem delovanju ter možnost, da se v primeru dobrih rezultatov tak način dela ohrani tudi po izteku Covid-19 ukrepov. To velja tudi za izdajo odločb na podlagi podatkov iz uradnih evidenc Agencije Republike Slovenije za kmetijske trge in razvoj podeželja o upravičenosti izplačila državne pomoči zaradi izpada dohodka iz opravljanja kmetijske dejavnosti.

Zaradi veljavnih omejitvenih ukrepov se kmetje soočajo s težavami pri zagotavljanju pravočasne realizacije naložb oz. projektov, za katere so prejeli sredstva. Zaradi tega komisija podpira predvideno možnost vložitve dveh dodatnih zahtevkov z obrazložitvenimi razlogi, ki so povezani s posledicami širitve virusa Covid-19 in možnost podaljšanja roka za dokončanje projekta do najkasnejše končnega datuma za vložitev zahtevkov za izplačilo sredstev.

Kmetje imajo velik izpad dohodka iz kmetijske dejavnosti predvsem zaradi nemožnosti prodaje pridelkov zaprtim javnim zavodom in gostinskim obratom ter zaradi prepovedi gibanja in drugih veljavnih interventnih ukrepov, posledično pa se soočajo z viški vina, zelenjave (predvsem krompirja), sadja (jabolk) in mesa. S tega vidika komisija podpira predlog o upravičenosti do finančnega nadomestila zaradi izpada dohodka, če je sektor utrpel najmanj 30 % izpad dohodka glede na povprečje zadnjih treh let. Ob tem komisija poudarja, da bi moral ukrep zajeti vse kmete, saj sklicevanje na sektor ne zajame vseh potencialnih upravičencev - npr. sektor poljedelstva do pomoči ni upravičen, številni pridelovalci krompirja pa tega ne morejo prodati. Po njenem mnenju bi bilo smotrnejše, če bi presojali vsakega posameznega nosilca kmetijskega gospodarstva in nosilca dopolnilne dejavnosti na kmetiji posebej. Komisija poudarja, da je treba seznam upravičencev tako predvidene finančne pomoči javno objaviti, saj gre za dodeljevanje javnih finančnih sredstev. Hkrati komisija predlaga, da se tudi pri ukrepih pomoči v obliki delnega povračila nekritih fiksnih stroškov in vračilu pomoči v obliki nekritih fiksnih stroškov glede na ogromno gospodarsko škodo, ki nastaja podjetjem zaradi popolne ali delne prepovedi opravljanja svoje dejavnosti, kot meja za upravičenost do pomoči določi 30 % upad prihodkov ter kot dodatni pogoj 1.000 EUR na zaposlenega dvigne na 1.500 EUR na zaposlenega, saj bodo le na ta način ta podjetja dejansko lahko prejela vsaj manjši del pomoči, ne da bi jo morala nato naknadno vračati.

Komisija meni, da bi bilo smiselno financiranje stroškov upravičene odsotnosti zaposlenih v mesnopredelovalnih obratih živilsko predelovalne industrije zaradi karantene oziroma potrjene bolezni Covid-19 iz proračuna Republike Slovenije razširiti tudi na druge živilskopredelovalne oz. kmetijsko pridelovalne obrate in jim omogočiti finančna sredstva za začasno zagotovitev nadomestne delovne sile in s tem nemoteno proizvodnjo. Državni svetniki izpostavljajo težave z vedno nižjimi odkupnimi cenami govedine in svinjine, ki so posledica viškov na trgu, pri tem pa se maloprodajne cene višajo. Treba je izvajati večji nadzor nad stanjem na trgu in vzpostaviti mehanizme za pošteno odkupne cene ter odpraviti nesorazmerja v prodajni verigi tudi tako, da se vzpostavi sistem spremljanja cen po verigi od samega izvora do potrošnika. Na Ministrstvu za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano poudarjajo, da redno spremljajo trenutno dogajanje na trgu in so tudi že pripravili Odlok za izpad dohodka v prašičereji za november.

Komisija predlaga, da se za spopadanje z viški pridelkov razmisli o ukrepih za uravnavanje zalog kmetijskih pridelkov tudi z intervencijskimi odkupi, več pozornosti je treba nameniti tudi aktualni promociji slovenske lokalno pridelane hrane ter večjemu nadzoru nad stanjem na trgu. Poostri je treba nadzor sledljivosti in pravilnega evidentiranja pri poreklu, pri tem pa bi morali zagotoviti, da navedba »proizvedeno v

Sloveniji» dejansko pomeni pridelano in predelano v Sloveniji, saj le na tak način lahko zaščitimo tako slovenskega kmeta kot slovenskega potrošnika.

Komisija sicer podpira predviden ukrep znižanja cen zakupnin kmetijskih zemljišč v upravljanju Sklada kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije za 20 % in možnost desetletnih brezplačnih zakupov zaraščenih zemljišč v lasti Republike Slovenije, vendar izpostavlja, da je kljub temu treba zagotoviti zadostna finančna sredstva za nakup zemljišč Sklada kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije in preprečiti, da bi pri brezplačnih zakupih prihajalo do raznih špekulaciji. Zato naj se brezplačne zakupe zarašlih površin regulira tako, da bodo do zakupov prvenstveno upravičeni lokalni kmetje.

Komisija predlaga, da se v interventne ukrepe vključi možnost uveljavljanja nadomestila zaradi višje sile tudi za nosilke in nosilce kmetij, nosilke in nosilce dopolnilne dejavnosti na kmetiji oziroma zaposlene starše na kmetijah, ki imajo šoloobvezne otroke in otroke v vrtcu in so zaradi zaprtja javnih zavodov prav tako v domačem varstvu in šolanju.

Komisija je izrazila pomisleke glede določila spremembe Zakona o urejanju prostora, ki določa, da občini ni treba ob prvih spremembah občinskega prostorskega načrta določiti ureditvenih območij naselij in območij za dolgoročni razvoj naselij, kadar se ne predlaga sprememba namenske rabe kmetijskih zemljišč v obsegu več kot 10 ha. Komisija meni, da je tako določilo v neskladju s konceptom trajnega varovanja kmetijskih zemljišč, saj je v težnji zagotavljanja čim večje samooskrbe in prehranske varnosti ključno zagotoviti obdelanost kmetijskih zemljišč in ustrezno varstvo pred njihovo trajno spremembo. Zato je treba zakonsko predlagano mejo do 10 ha zmanjšati na 1 ha, da se prepreči nesmotrno poseganje v kmetijska zemljišča.

Komisija poudarja, da je v naslednji zakonodajni paket ukrepov treba vgraditi dolgoročne elemente, ki bodo kmetom dajali bolj stabilen položaj tudi po izteku Corona-19 krize. Pri tem je namreč treba upoštevati dejstvo, da je kmetijstvo tradicionalni sektor in z vidika digitalizacije ni hitro prilagodljiv. Dvig samooskrbe mora biti stalna prioriteta in je zato nujno stremeti k ohranjanju malih kmetiji, katerih preživetje je ključni segment za zagotavljanje poseljenosti in nadaljnjega razvoja slovenskega podeželja.

Komisija tudi predlaga, da se ukrep delnega povračila nadomestila plače delavcem na začasnem čakanju na delo podaljša vsaj do polovice leta 2021 in da se koriščenje kratkotrajne bolniške odsotnosti (do tri dni) brez obiska zdravnika natančneje opredeli.

Komisija za gospodarstvo, obrt, turizem in finance in Komisija za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide ugotavljata, da predlog zakona v precejšnji meri posega na področja zdravstva in socialnega varstva, pri čemer pa so bili v razpravi izraženi

pomisleki glede vsebine 11. člena predloga zakona, s katerim se predlaga, da, poleg neposrednih uporabnikov proračuna Republike Slovenije in proračunov občin ter javnih gospodarskih zavodov, do povračila izplačanega nadomestila za kratkotrajno odsotnost zaposlenega z dela zaradi bolezni (največ 3 dni) ne bi bili upravičeni tudi vsi posredni proračunski uporabniki. Pri tem se izpostavlja javne zdravstvene zavode, ki v večji meri svoja sredstva pridobivajo iz blagajne zdravstvenega zavarovanja in ne iz državnega proračuna, kar pomeni, da bi bili s predlaganim ukrepom v bistveni meri prikrajšani za sredstva, ki bi jih sicer prejeli iz navedenega naslova, kar bi lahko izrazito negativno vplivalo na njihovo likvidnostno stanje. Posledično se predlagatelju predlaga razmislek o podrobnejši razmejitvi posameznih skupin posrednih proračunskih uporabnikov na tiste, pri katerih takšno povračilo res ni smiselno, ker bi šlo za prelivanje iz ene proračunske postavke v drugo, od tistih, ki bi bili do povračila izplačanega nadomestila za čas kratkotrajne odsotnosti z dela zaradi bolezni utemeljeno upravičeni. Med njimi so zagotovo tudi javni zdravstveni zavodi.

V razpravi je bila obenem dana podpora investicijam v krepitev zdravstvenega in socialno varstvenega sistema, s poudarkom na oskrbi starejših in ranljivih družbenih skupin, pa tudi k okrepitvi kadrovskega obsega in strukture na omenjenih dveh ključnih družbenih področjih v okviru aktualnega spopadanja s COVID-19.

Komisiji sta bili seznanjeni tudi s stališčem Združenja zdravstvenih zavodov Slovenije (v nadaljevanju: Združenje), ki ocenjuje, da predlog zakona za izvajalce zdravstvene dejavnosti prinaša precej pozitivnih rešitev, med drugim novosti glede financiranja izvajanja mikrobioloških preiskav na virus SARS-CoV-2 (41. člen predloga zakona) in novosti v zvezi z zagotovitvijo sredstev za izplačilo dodatka po 11. točki prvega odstavka 39. člena Kolektivne pogodbe za javni sektor (127. člen predloga zakona), kar je do sedaj marsikateremu javnemu zdravstvenemu zavodu zaradi pomanjkanja likvidnostnih sredstev predstavljalo resne težave.

Združenje podpira tudi odstop od 36. člena Zakona o računovodstvu v zvezi z zamikom roka za popis osnovnih sredstev in drobnega inventarja na čas, ko bodo epidemiološke razmere to dopuščale, oziroma najkasneje do 30. junija 2021, pri čemer je predlagatelj sledil predlogom javnih zdravstvenih zavodov (91. člen predloga zakona).

Združenje podpira tudi vsebino 22. člena, s katerim se bo na osnovi spremembe 56. člena ZZUOOP vsem, ki delajo v okoljih s COVID-19, tudi v času epidemije dodelilo poseben dodatek za neposredno delo s pacienti oziroma uporabniki, obolelimi za COVID-19. Komisiji v zvezi z navedenim v nadaljevanju sicer predlagata določene spremembe navedenega člena, s katerimi se lahko po njuni oceni še dodatno izboljša namero predlagatelja (več v predlogu amandmaja k 22. členu), in sicer na način, da se ukrepa ne zameji na konec aktualne epidemije, ampak se omogoči, da bo nemudoma uporabljen tudi v primeru morebitnega naslednjega vala epidemije COVID-19.

Združenje izpostavlja tudi velik pomen tistih zaposlenih v javnih zdravstvenih in socialno varstvenih zavodih, ki sicer niso v neposrednem stiku s pacienti ali obolelimi s COVID-19, a vseeno v veliki meri pripomorejo k delovanju sistema zdravstvene in socialnovarstvene oskrbe (strokovni direktorji in vodje, na katerih sloni organizacijski del ukrepov ter velik del ne-zdravstvenega kadra). Navedenemu razmišljanju se pridružujeta tudi komisiji, zato predlagata uvedbo dodatka za nevarnost in posebne obremenitve do največ 100 % urne postavke, po zgledu dodatka iz paketa ukrepov v okviru blaženja posledic prvega vala epidemije COVID-19 (več v predlogu amandmaja za novi 127.a člen). Pri tem se predlagani dodatek izključuje z dodatkom iz 56. člena ZZUOOP, zato bi posameznik lahko prejel dodatek iz posameznega naslova največ v višini 100 % urne postavke.

Združenje predlaga tudi uvedbo izjeme od 26. člena ZDR-1 pri zaposlovanju za določen čas na področju zdravstva in socialnega varstva, po zgledu 135. člena predloga zakona, s katerim se po predlogu predlagatelja delodajalcem na področju vzgoje in izobraževanja zaradi nujnih delovnih potreb omogoča sklenitev pogodbe o zaposlitvi za določen čas brez javne objave prostega delovnega mesta.

Komisiji sta bili seznanjeni tudi s pisnim stališčem Skupnosti socialnih zavodov Slovenije, ki predlaga dopolnitev predloženih zakonskih rešitev s ponovno vzpostavitvijo pravne podlage za določitev in financiranje dodatka za nevarnost in posebne obremenitve v času epidemije na način, kot je bilo določeno v 71. členu Zakona o interventnih ukrepih za zaježitev epidemije COVID-19 (kot sta predlagali tudi komisiji in Združenje); razširitev veljavnosti dodatka iz 11. točke 39. člena KPJS tudi na vodstvene delavce pri izvajalcih socialnovarstvenih in zdravstvenih storitev (plačna skupina B), ki dejavnost opravljajo v okviru mreže javne službe; kritje nadomestil plače zaradi začasne zadržanosti z dela, ki je posledica okužbe s COVID-19 pri vseh izvajalcih socialnovarstvenih storitev tudi za obdobje do 30 dni iz sredstev obveznega zdravstvenega zavarovanja, ki se jih nato ZZS nadomesti iz proračuna Republike Slovenije (predlagana veljavnost ukrepa od 1. 6. 2020 do 30. 12. 2020); povrnitev stroškov, ki jih imajo izvajalci socialnovarstvenih storitev iz naslova namestitve študentov ter zaposlenih, ki se zaradi dela s COVID-19 v okuženih socialnozdravstvenih zavodih umikajo od svojih družin, iz državnega proračuna; povračilo potnih stroškov za zaposlene na delovnem mestu v sektorjih kritične infrastrukture ali na področju nacionalne varnosti v času ukinitve javnega prevoza ter zagotovitev mesečne nagrade prostovoljcem in študentom, ki so priskočili na pomoč v zdravstvenih in socialnovarstvenih zavodih zaradi omejenih kadrovskih zmogljivosti navedenih zavodov.

Komisiji sta bili seznanjeni tudi s predlogi za spremembe in dopolnitve predloženih zakonskih rešitev, ki jih je oblikovala Gospodarska zbornica Slovenije. Pri tem je del predlogov za izboljšanje predloga zakona zajet v predlogih amandmajev v nadaljevanju mnenja komisij, medtem ko se preostali pomisleki nanašajo na:

- predlog za podaljšanje vseh ukrepov iz ZZUOOP skladno s podaljšanjem obdobja veljavnosti Začasnega okvira za ukrepe državne pomoči v podporo gospodarstvu ob izbruhu COVID-19, in sicer vsaj do 30. 6. 2021, da potencialni koristniki navedenih ukrepov v 2021 ne bi bili prisiljeni čakati na ponoven sprejem morebitnih interventnih ukrepov na navedenem področju;
- predlog za zakonsko opredelitev, da se nezmožnost prihoda na delo zaradi ustavitve javnega prevoza smatra kot višja sila, ki je za določene skupine zaposlenih primerljiva s posledicami ukrepa zaprtja šol in vrtcev, pri čemer naj bodo delodajalci, ki izplačujejo nadomestila za čas odsotnosti takšnega zaposlenega z delovnega mesta, upravičeni do povračila navedenega nadomestila iz državnega proračuna;
- predlog za zmanjšanje obsega administrativnih opravil pri kandidiranju za poroštveno shemo, s poudarkom na mikro in manjših podjetjih, ki praviloma kandidirajo za relativno nizke zneske poroštva. S poenostavitvijo postopkov bi se razbremenilo tako prosilce za poroštvo (lažja izpolnitev vloge) kot tudi odločevalce (poenostavljen in časovno manj obsežen način odobritve poroštva).

Komisiji sta bili seznanjeni s predlogi in pripombami Obrtno-podjetniške zbornice Slovenije k predlogu zakona. Njihove pripombe in predlogi se nanašajo na več področij, ki jih ureja predlog zakona in sicer: na izplačilo višjega nadomestila plače delavcem v primeru višje sile; predlog, da se delodajalcem povrne celotno nadomestilo plače delavcem v primeru čakanja na delo in skrajšanega delovnega časa; ustrežnejše naj se uredi tudi položaj izvajalcev posebnega linijskega prevoza ter izvajalcev mestnega prevoza; opozarja se na odlog plačila obveznosti iz kreditne pogodbe, na oprostitev najemnin in podobno.

Dodatni predlogi Obrtno-podjetniške zbornice Slovenije kot dopolnitev predloga zakona pa se nanašajo na področja vračila državnih pomoči pri upadu prihodka; upravičenosti do ukrepov pomoči zaradi pogoja, po katerem morajo biti na dan vloge poravnani vsi davki in prispevki; zamrznitve oz. preložitve dviga minimalne plače vsaj še za eno leto; zamika izplačila regresa zaradi likvidnostnih težav delodajalca; oprostitev plačila prispevkov za pokojninsko in invalidsko zavarovanje, od 1.10.2020 do 30.6.2021, za delavce, ki delajo; kritje bolniškega nadomestila iz sredstev ZZZS smiselno enako kot je to urejal 56. člen ZIUZEOP; predlaga se osemdnevni plačilni rok za neposredne in posredne uporabnike proračuna za plačila zasebnim subjektom, kot je to določal ZIUZEOP; tudi v tokraten predlog zakona je potrebno vnesti določbo o uporabi 5 milijonov zaščitnih mask iz zaloge Zavoda za blagovne rezerve za namen zajezitve širjenja virusa; glede na najavo, da Javni poziv za pomoč podjetjem v gostinstvu in turizmu v času epidemije COVID-19 ne bo zajel manjših podjetij ter ostalih, ki so po registraciji dejavnosti pri tem pozivu izločeni, se predlaga vključitev pomoči v predlog zakona; za področje gostinstva, se tako kot v nekaterih drugih državah, predlaga

znižanje stopnje DDV na 5% in sicer za gostinske storitve prehrane in brezalkoholne pijače, vino in pivo; uveljavi naj se možnost unovčevanja turističnih bonov tudi za gostinske storitve. Del predlogov za izboljšanje predloga zakona je zajet v predlogih amandmajev v nadaljevanju mnenja komisij.

V razpravi komisij je bilo večkrat izpostavljeno tudi vprašanje posledic predlaganih ukrepov z vidika še sprejemljivih obremenitev državnega proračuna oziroma nadaljnega zadolževanja države, pri čemer komisiji ugotavljata, da je trenutna situacija v gospodarstvu, primerljivo gledano, veliko hujša kot je bila v spomladanskem valu epidemije (primer trenutne ocene o izpadu 80 % prihodkov v panogi trgovine zaradi prepovedi izvajanja večjega dela storitev; zmanjšanje števila delovnih mest v trgovini od spomladi 2020 do oktobra 2020 za 9.100 delovnih mest). To velja še zlasti za manjše gospodarske subjekte (med drugim tudi v panogi trgovine), ki si od prvega vala še niso utegnili opomoči, pa so jih zajeli že novi restriktivni ukrepi, ki v bistveni meri vplivajo na njihovo poslovanje, pri čemer komisiji poudarjata, da je ključno čim več gospodarskim subjektom zagotoviti preživetje aktualnega vala epidemije COVID-19.

V razpravi je bila posledično večkrat poudarjena tudi nujnost poglobljenega reševanja vsakega gospodarskega subjekta v težavah posebej. Tako se po oceni komisij ne bi smeli usmerjati zgolj v reševanje težav velikih gospodarskih subjektov v delovno intenzivnih panogah z velikim številom zaposlenih, kjer so sicer posledice neaktivnosti lahko po obsegu v tem trenutku znatne, ampak tudi v reševanje težav mikro in malih podjetij, samostojnih podjetnikov posameznikov ter obrtnikov, ki prav tako predstavljajo pomemben segment gospodarske aktivnosti v državi, a jim je opravljanje dejavnosti trenutno preprečena zaradi vladnih ukrepov.

Komisiji ugotavljata, da se navedenim subjektom v tokratnem paketu ukrepov še vedno posveča premalo pozornosti. Kljub temu, da jim je poslovanje zaradi vladnih ukrepov v času epidemije popolnoma onemogočeno, se na primer, v nasprotju z ostalimi prejemniki nadomestil za čas neaktivnosti, mnogi med njimi soočajo s stroški tekočih investicij in nujnimi vlaganji v proizvodni proces (npr. kmetje). Posledično komisiji predlagata v sprejem amandmaje (več v nadaljevanju mnenja), s katerimi bi se lahko v bistveni meri izboljšal položaj vsaj delu zgoraj navedenih gospodarskih subjektov.

V razpravi je bila izpostavljena tudi nujnost poglobljene prehodne analize utemeljenosti državne pomoči posameznim podjetjem, glede na njihov dejanski potencial in likvidnostno stanje še pred začetkom krize (t.i. mrtva podjetja, v katera se neutemeljeno vlaga sredstva brez zagotovila, da bodo po koncu krize lahko uspešno delovala dalje ter zagotavljala delovna mesta z dodano vrednostjo).

V razpravi je bilo izpostavljeno, da predlog zakona v določeni meri naslavlja nekatere splošne aktualne družbene in gospodarske probleme, po drugi strani pa pozablja na specifične potrebe posameznika ali posameznih specifičnih družbenih skupin. Pri tem

komisiji izpostavljata prekarno zaposlene, samozaposlene v kulturi, kmečke ženske (v razpravi je bila predlagana uvedba temeljnega mesečnega dohodka v povezavi z višjo silo zaradi varstva otrok, saj v času zaprtja vrtcev in šol tudi one ne morejo opravljati svoje osnovne dejavnosti), ki ponovno niso deležni premišljenih in ustreznih ukrepov v povezavi s posledicami COVID-19. V razpravi je bilo pozvano tudi k dodatni skrbi za dlje časa brezposelne osebe, ki jim je pravica do nadomestila za čas brezposelnosti že potekla, možnosti za zaposlitev pa trenutno nimajo, ter na osebe na dolgotrajnem čakanju na delo in katerih prejemki so izredno nizki. Trenutna situacija s skrbjo za otroke v vrtcih ali šolajoče otroke njihovo situacijo še dodatno poslabšuje.

V razpravi je bilo opozorjeno, da so se v predlogu zakona, kljub nekaterim na splošno ustreznim rešitvam, ponovno znašle tudi določbe, ki po oceni nekaterih razpravljavcev ne sodijo med interventne ukrepe in ki bi zagotovo terjale bodisi poglobljen socialni dialog (poseg v Zakon o delovnih razmerjih (25. poglavje predloga zakona) in Zakon o urejanju trga dela (3. poglavje predloga zakona), odlog plačila davka ali prispevkov za čas do dveh let (71. člen predloga zakona), še zlasti zaradi slabih izkušenj iz preteklosti itd.) bodisi poglobljeno strokovno razpravo (možnost vpisa dijakom z opravljeno poklicno maturo na univerzitetni študijski program, ne glede na strokovno področje, na katerem so pridobili srednjo strokovno izobrazbo (56. člen predloga zakona) in podaljševanje roka za izpolnjevanje pogojev za ustanovitev visokošolskega zavoda (57. člen predloga zakona)).

Razprava o preložitvi uveljavitve določil Zakona o minimalni plači, ki ga je s predlogom amandmaja (za 60. a člen) predlagala Interesna skupina delodajalcev je pokazala, da so med člani obeh komisij nasprotujoča mnenja o možnem izrazu podpore predloženemu amandmaju. Ob glasovanju tako Komisija za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide ni podprla odloga uveljavitve Zakona o minimalni plači, medtem ko so se člani Komisije za gospodarstvo, obrt, turizem in finance strinjali s predlaganim amandmajem.

Komisiji ob tokratni obravnavi paketa interventnih ukrepov ugotavljata, da tudi tokrat ni prišlo do intenzivnejšega socialnega dialoga, še zlasti v fazi priprave predlogov zakonodajnih rešitev, kar ima za posledico veliko število predloženih amandmajev s strani različnih interesnih skupin. Komisiji zato že sedaj pozivata Vlado Republike Slovenije, da v okviru priprave že napovedanega novega paketa interventnih ukrepov (PKP7) upošteva navedene pripombe in ključne deležnike pravočasno ter bolj aktivno kot do sedaj vključi v pripravo zakonskih rešitev.

Po koncu razprave sta Komisija za gospodarstvo, obrt, turizem in finance in Komisija za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide sprejeli naslednji **sklep (glasovanje v okviru Komisije za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide: PRISOTNIH 10, ZA 10, PROTI 0)**:

»Komisija za gospodarstvo, obrt, turizem in finance in Komisija za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide pozivata predlagatelja zakona in ostale kvalificirane predlagatelje amandmajev, da v nadaljevanju zakonodajnega postopka proučijo in kot lastna povzamejo ter predložijo v obravnavo matičnemu Odboru Državnega zbora za finance, naslednje predloge amandmajev:

K 1. členu

V 1. členu se v prvem odstavku na koncu 11. točke pika nadomesti z vejico.

Za 11. točko se doda nova 12. točka, ki se glasi:

»12. Zakona o spremembah Zakona o minimalni plači – ZMinP-B (Uradni list RS, št. 83/18).«

Obrazložitev:

V prvi odstavku 1. člena se doda novo 12. točko, saj predlagani novi 60.a člen predvideva tudi spremembo prehodne določbe Zakona o spremembah Zakona o minimalni plači – ZMinP-B (Uradni list RS, št. 83/18).

K 22. členu:

V drugem odstavku 22. člena se črta besedilo »dalje do preklica epidemije«.

Obrazložitev:

S predlaganim črtanjem zamejitve obdobja, v katerem velja sprememba iz prvega odstavka 22. člena predloga zakona, s preklicem epidemije, se zagotovi, da bodo ukrepi iz 56. člena predloga Zakona o interventnih ukrepih za omilitev posledic drugega vala epidemije COVID-19 (ZIUOPDVE) od 19. oktobra dalje veljali tudi v primeru, da bo v času do 31. 12. 2021 prišlo do novega intenzivnega vala okužb s COVID-19 in ponovne razglasitve epidemije.

Na tak način nagrajevanje oseb, ki so v času epidemije še posebej obremenjene in izpostavljene nevarnosti okužbe s COVID-19, ne bo vezano na ponovne (uspešne ali neuspešne) zakonske spremembe s potrebo po retroaktivnem uveljavljanju določb v primeru ponovne razglasitve epidemije, ampak bo nagrajevanje avtomatično zagotovljeno že od dne razglasitve epidemije.

K 58. členu

58. člen naj se spremeni tako, da se glasi:

»58. člen

V Zakonu o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 24/06 – uradno prečiščeno besedilo, 105/06 – ZUS-1, 126/07, 65/08, 8/10 in 82/13) se za 306. členom dodajo novi ČETRTE A DEL, XVII.a poglavje in 306.a člen, ki se glasijo:

»ČETRTE A DEL
IZREDNI DOGODEK
XVII.a poglavje
VODENJE POSTOPKA OB IZREDNEM DOGODKU
306.a člen

(1) Ob naravnih in drugih hujših nesrečah, ob epidemijah ali podobnih izrednih dogodkih (v nadaljnjem besedilu: izredni dogodek), ki v večjem obsegu vplivajo na položaj strank po tem zakonu, omejujejo ali onemogočajo upravno odločanje posameznega organa ali vseh organov, vlada z odlokom določi začasne ukrepe določene s tem zakonom.

(2) Z odlokom iz prejšnjega odstavka se določi začasne ukrepe, organe, na katere se nanašajo, in čas veljavnosti ukrepov.

(3) Glede na okoliščine izrednega dogodka se lahko določijo začasni ukrepi, ki so nujni in primerni za zavarovanje položaja strank in omogočanje delovanja posameznega organa ali vseh organov:

– določi se drug krajevno pristojen organ državne uprave ali nosilec javnega pooblastila iz državne pristojnosti, če organ ali nosilec javnega pooblastila, na območju, za katerega je ustanovljen, zaradi izrednega dogodka dlje časa ne more poslovati;

- spremeni se čas in način vlaganja vlog, razen če se vloge po zakonu vlagajo samo pri organu;
- omeji ali prepove se izvajanje ustnih obravnav ali drugih procesnih dejanj, kjer so uradna oseba, stranka ali drug udeleženec v neposrednem stiku, če ni mogoče zagotoviti varovanja zdravja ljudi;
- omeji ali prepove se sodelovanje javnosti pri procesnih dejanjih;
- omeji ali prepove se pregledovanje dokumentov zadeve v prostorih organa, če je pravico do pregledovanja dokumentov mogoče zagotoviti tako, da se stranki pošlje kopija dokumentov;
- omeji ali prepove se vročanje v prostorih organa, razen kadar se dokumenti po zakonu vročajo samo pri organu;
- določi se, da se vročanje odločb, sklepov in drugih dokumentov, ki jih je na podlagi 87. člena tega zakonatreba vročiti osebno, lahko opravi v elektronski predal naslovnika, ki ne ustreza pogojem za varni elektronski predal, če naslovnik s tem soglaša. Vročitev velja za opravljeno tretji dan od dneva odpreme, razen če

naslovník odločbe, sklepa ali drugega dokumenta ne prejme ali ga prejme pozneje;

- določi se, da roki ne tečejo, če je zaradi izrednega dogodka onemogočeno poslovanje organov ali oteženo uveljavljanje pravic strank;
- določi, da se rok za izdajo in vročitev odločbe, ki je ni mogoče izdati in vročiti v zakonitem roku, lahko podaljša za največ dva meseca;
- določi, da se na upravičeno zahtevo stranke, ki zaradi izrednega dogodka ne more izpolniti obveznosti, ki je določena s posamičnim upravnim aktom, podaljša rok za izpolnitev.

(4) Ukrepi se odredijo za toliko časa, kolikor traja izredni dogodek, vendar ne za več kot tri mesece. Če izredni dogodek traja dlje kot tri mesece, se veljavnost začasnih ukrepov lahko podaljša, vendar vsakič najdlje za tri mesece. Vlada mesečno preverja okoliščine izrednega dogodka in upravičenost začasnih ukrepov.

(5) Ta člen se uporablja tudi za:

- **vloge za začasno prebivanje in prijava prebivališča**
- **vloge za podaljšanje dovoljenj za začasno prebivanje**
- **vloge za izdajo in podaljšanja enotnih dovoljenj za prebivanje in delo**
- **vloge za izdajo pisne odobritve tujcu**
- **vloge za izdajo ali podaljšanje modre karte EU**
- **označitev pravice do dela („dostop na trg dela“), ko ima tujec dovoljenje za začasno prebivanje izdano zaradi združitve tujca z družino, zaradi študija, izobraževanja, specializacije, dovoljenje za prebivanje tujca, ki ima status rezidenta za daljši čas v drugi državi članici EU.**

(6) Državni organi, razen organov državne uprave, in samoupravne lokalne skupnosti lahko vladi predlagajo sprejem ali prenehanje ukrepov iz drugega odstavka. Vlada na predlog ni vezana.

(7) Organi o uveljavitvi začasnih ukrepov obvestijo stranke na javno dostopnem mestu in na spletni strani. O podaljšanju ali prekinitvi teka rokov v posamičnih upravnih zadevah se odloči s sklepom.«.

Obrazložitev:

Ena izmed prilog pri podaljšanju dovoljenj, povezanih s prebivanjem in delom tujcev v Republiki Sloveniji, je tudi potrdilo o nekaznovanosti v matični državi. Situacija v času globalne pandemije virusa COVID-19, omejitve potovanj, varnostna tveganja, zaprtje javnih institucij, obveznost karantene ob obisku matičnih držav in drugi ukrepi skoraj povsod onemogočajo zaposlenim tujcem v Sloveniji, da tovrstna potrdila pridobijo za potrebe podaljšanja začasnega bivanja. Zato se predlaga podaljšanje omenjenih dovoljenj, ki potečejo v času epidemije, za 6 mesecev.

K 106. členu

Predlaga se, da se črta besedilo 106. člena Predloga zakona o interventnih ukrepih za omilitev posledic drugega vala epidemije COVID-19 (ZIUOPDVE) – nujni postopek, EPA 1472-VIII. Posledično se črta tudi podnaslov »25. ZAKON O DELOVNIH RAZMERNOSTI« ter 25. točka drugega odstavka 1. člena, ki se glasi »25. Zakona o delovnih razmerjih (Uradni list RS, št. 21/13, 78/13 – popr., 47/15 – ZZSDT, 33/16 – PZ-F, 52/16, 15/17 – odl. US, 22/19 – ZPosS in 81/19).«.

Obrazložitev

Predlagano besedilo 106. člena Predloga zakona o interventnih ukrepih za omilitev posledic drugega vala epidemije COVID-19 (ZIUOPDVE) – nujni postopek, EPA 1472-VIII spreminja 68. člen Zakona o delovnih razmerjih (Uradni list RS, št. 21/13 s spremembami in dopolnitvami) v delu, ki se nanaša na način obveščanja Inšpektorata RS za delo glede dela na domu. Predlagana sprememba predstavlja dodatno nesorazmerno administrativno obremenitev za delodajalce, ki se v času epidemije COVID-19 že tako ali tako srečujejo s številnim organizacijskimi izzivi. Ekonomsko-socialni svet je v nadaljevanju 333. seje, ki je potekalo v petek, 13. 11. 2020 sprejel sklep, da se ustanovi Strokovni odbor ESS za ureditev dela na daljavo, ki naj bi na novo uredil ta institut, zato vsebina predloga 106. člena ne sodi v Predlog zakona o interventnih ukrepih za omilitev posledic drugega vala epidemije COVID-19. Vprašanje dela na domu naj se uredi, ko bo delovna skupina ESS predlagala spremembe na navedenem področju.

K 107. členu

V tretjem odstavku 107. člena se številka »40« nadomesti s številko »30«.

V petem odstavku 107. člena se številka »40,00 %« nadomesti s številko »30,00 %«, znesek »1.000,00 eurov« pa z zneskom »1.500,00 eurov«.

Obrazložitev:

Vlada RS je z Odlokom o začasni prepovedi ponujanja in prodajanja blaga in storitev potrošnikom v Republiki Sloveniji (Ur. l. RS, št. 152/20 s spremembami – v nadaljevanju: vladni odlok) in Odlokom o začasni prepovedi ponujanja in prodajanja blaga in storitev potrošnikom v Republiki Sloveniji (Ur. l. RS, št. 163/20 – v nadaljevanju: vladni odlok) prepovedala opravljanje številnih dejavnosti in prodajanja določenega blaga potrošnikom, zaradi česar določene prodajalne zaradi sprejetih ukrepov niso mogle oziroma še vedno ne morejo obratovati.

Ob tem je treba poudariti, da se vladni odlok praktično tedensko spreminja, s tem pa tudi pogoji poslovanja podjetij, na katere vplivajo vladni ukrepi. Glede na navedeno podjetja težko ocenjujejo, kakšen bo dejanski upad prihodkov od prodaje v upravičenem obdobju, zato so izpostavljena velikim tveganjem, da bodo morala prejeta pomoč vrniti, pa čeprav v določenem obdobju oziroma obdobjih niso mogla opravljati svoje dejavnosti, ker jim je to prepovedoval vladni odlok.

Glede na ogromno gospodarsko škodo, ki nastaja podjetjem zaradi popolne ali delne prepovedi opravljanja njihove dejavnosti predlagamo, da se kot meja za upravičenost do pomoči določi 30 % upad prihodkov ter dodatni pogoj s 1.000 EUR na zaposlenega, dvigne na 1.500,00 EUR na zaposlenega, saj bodo le na ta način ta podjetja dejansko lahko prejela vsaj manjši del pomoči, ne da bi jo morala nato naknadno vračati. Po razpoložljivih informacijah podjetij iz trgovinske dejavnosti je predlagan prag za upravičenost do pomoči v višini 40 % previsok, in ga praktično podjetja iz te dejavnosti ne bodo dosegla, predvsem iz razloga, ker je pomoč predvidena le za drugi val epidemije.

Po predlagani spremembi se:

- tretji odstavek 107. člena glasi:

»(3) Nekateri fiksni stroški za potrebe tega ukrepa predstavljajo mesečne nekrite fiksne stroške v upravičenem obdobju, ki so ocenjeni v višini ene dvanajstine 14,4 odstotkov letnih prihodkov od prodaje v primeru upada prihodkov več kot 70 odstotkov oziroma v višini ene dvanajstine 7,2 odstotkov letnih prihodkov od prodaje v primeru upada prihodkov od prodaje od 30 do 70 odstotkov.«

- peti odstavek 107. člena glasi:

»(5) Višina nekaterih fiksnih stroškov se izračuna glede na naslednjo lestvico:

Upad prihodkov od prodaje v upravičenem obdobju v primerjavi s prihodki od prodaje v enakem obdobju leta 2019 oziroma upad prihodkov od prodaje v upravičenem obdobju v primerjavi s prihodki od prodaje v času od registracije upravičenca do 1. septembra 2020, preračunano na enako obračunsko obdobje.	Višina nekritih fiksnih stroškov se določi v odstotku od letnih prihodkov za leto 2019 oziroma prihodkov od prodaje v času registracije od 1. septembra 2020, preračunanimi na enako obračunsko obdobje za vsak mesec poslovanja v upravičenem obdobju iz devetega odstavka tega člena.
30,00 % do vključno 70,00 %	0,6 %
nad 70 %	1,2 %

vendar ne več kot:

- 1.500,00 evrov mesečno na redno zaposlenega v upravičenem obdobju:
- 70 % neto izgube (AOP 187) upravičenca, ki je srednje veliko ali veliko podjetje, navedene v izkazih poslovnega izida v upravičenem obdobju oziroma 90 % neto izgube (AOP 187) upravičenca, ki je mikro ali malo podjetje, v izkazih poslovnega izida v upravičenem obdobju. Velikost upravičenca se določa skladno s Prilogo 1 Uredbe Komisije (ES) št. 651/2014.

Število redno zaposlenih in velikost upravičenca se ugotavlja na dan oddaje vloge.«.

Predlog za novi 107.a člen

Za 107. členom predloga zakona se doda nov 107.a člen, ki se glasi:

»107.a člen

(pomoč v obliki povračila fiksnih stroškov za zaprta podjetja po vladnem odloku)

- (1) Ne glede na določbe 107. člena tega zakona je upravičenec do 100 % povračila mesečnih fiksnih stroškov pravna ali fizična oseba iz prvega odstavka 107. člena, ki zaradi vladnih ukrepov o prepovedi poslovanja v letu 2020 ni mogla opravljati svoje dejavnosti, in sicer v višini vsote mesečnih fiksnih stroškov preračunanih na dejansko število dni, ko gospodarski subjekt svoje dejavnosti ni mogel opravljati.
- (2) Za fiksne stroške iz prejšnjega odstavka se štejejo: nadomestilo za uporabo stavbnega zemljišča, zavarovalne premije, najemnine in stroški energije.
- (3) Vsota povrnjenih mesečnih fiksnih stroškov na podlagi tega člena se odšteje od delnega povračila nekritih fiksnih stroškov, do katerih je subjekt upravičen na podlagi 107. člena tega zakona.«.

Obrazložitev:

S predlaganim členom se določa, da je upravičenec do celotnega povračila mesečnih fiksnih stroškov pravna ali fizična oseba iz prvega odstavka 107. člena, ki zaradi vladnih ukrepov o prepovedi poslovanja v letu 2020 ni mogla opravljati svoje dejavnosti, preračunanih na dejansko število dni.

Povrnjeni fiksni stroški na podlagi tega člena se odštejejo od delnega povračila nekritih fiksnih stroškov, do katerih je subjekt upravičen na podlagi 107. člena tega zakona.

K 110. členu

V prvem in tretjem stavku prvega odstavka 110. člena se številka »40« nadomesti s številko »30«.

Obrazložitev:

Glej obrazložitev k predlogu za amandma k 107. členu.

Po predlagani spremembi se prvi odstavek 110. člena glasi:

»(1) Šteje se, da upravičenec zaradi posledic epidemije COVID-19 ne more opravljati dejavnosti ali jo opravlja v bistveno zmanjšanem obsegu, če bodo prihodki upravičenca v upravičenem obdobju zaradi posledic epidemije COVID-19 upadli za 30 ali več odstotkov glede na isto obdobje leta 2019. Za leto 2019 se upoštevajo podatki iz poslovnih izkazov, ki so bili oddani do 31. maja 2020. Če je bil upravičenec registriran za opravljanje dejavnosti po 1. oktobru 2019, je do pomoči upravičen tisti upravičenec, ki mu bodo prihodki v upravičenem obdobju zaradi posledic epidemije COVID-19 upadli za 30 ali več odstotkov v primerjavi s povprečnimi mesečnimi prihodki od registracije do 1. septembra 2020, preračunanimi na enako obračunsko obdobje. Če pogoj iz tega odstavka ni dosežen, mora upravičenec vrniti celotno pomoč oziroma sorazmerni delež, v primeru, da mu prihodki od prodaje padejo za manj kot je ocenil v vlogi, skladno s petim odstavkom 107. člena tega zakona.«.

Za novi 127.a člen:

V okviru poglavja »ZAČASNI UKREPI V JAVNEM SEKTORJU« se za 127. členom doda novi 127.a člen, ki se glasi:

»127.a člen (dodatek za nevarnost in posebne obremenitve)

(1) Zaposlenim javnim uslužbencem, ki opravljajo delo v zdravstvu in na področju socialnega varstva in ki so pri svojem delu nadpovprečno izpostavljeni tveganju za svoje zdravje oziroma prekomerno obremenjeni zaradi obvladovanja in preprečevanja širjenja nalezljive bolezni COVID-19 so upravičeni do dodatka za nevarnost in posebne obremenitve v času epidemije, ki znaša največ 100% urne postavke osnovne plače zaposlenega.

(2) Zaposleni javni uslužbenci, ki opravljajo delo v zdravstvu in na področju socialnega varstva, in ki so upravičenci do dodatka iz 11. točke 39. člena Kolektivne pogodbe za javni sektor, lahko iz naslova tega dodatka in dodatka iz prvega odstavka tega člena za

delo v času epidemije prejmejo skupaj največ 100% urne postavke osnovne plače zaposlenega.

(3) O višini dodatka iz prvega odstavka tega člena odloči predstojnik ali oseba, ki pri delodajalcu izvršuje pravice in dolžnosti delodajalca, oziroma funkcionar, ki vodi organ, oziroma organ, ki odloča o pravicah in obveznostih zaposlenega, s sklepom. Pri določitvi upošteva stopnjo izpostavljenosti tveganju oziroma prekomerne obremenjenosti ter obseg dodeljenih finančnih sredstev za izplačilo dodatka.

(4) Zoper sklep o upravičenosti do dodatka in njegovi višini ni pritožbe.

(5) Sredstva za financiranje dodatka iz prvega odstavka tega člena se zagotovijo v proračunu Republike Slovenije. Obseg sredstev za financiranje dodatka iz prvega odstavka tega člena, njihovo razdelitev na neposredne proračunske uporabnike ter kriterije za razdelitev posrednim proračunskim uporabnikom določi vlada.

(6) Nadzor nad izvajanjem določb tega člena v javnem sektorju opravlja Inšpektorat za javni sektor, v skladu z zakonom, ki ureja sistem plač v javnem sektorju.

(7) Ukrep iz tega člena velja od 1. junija 2020 do 31. decembra 2021. Vlada lahko ukrep iz tega člena podaljša s sklepom največ za obdobje šestih mesecev.«.

Obrazložitev:

Z amandmajem za novi 127.a člen se predlaga uvedbo dodatka za nevarnost in posebne obremenitve, do katerega bodo lahko upravičeni zaposleni na področju zdravstva in socialnega varstva, ki so zaradi opravljanja svojega dela nadpovprečno izpostavljeni tveganju za svoje zdravje oziroma so prekomerno obremenjeni zaradi obvladovanja in preprečevanja širjenja nalezljive bolezni COVID-19.

Osnova za obračun dodatka je urna postavka osnovne plače zaposlenega za delo v Sloveniji. Zaposleni lahko torej prejme dodatek za nevarnost in posebne obremenitve v višini največ 100 odstotkov urne postavke osnovne plače. Višino tega dodatka s sklepom določi oseba oziroma organ, ki je po tem zakonu opredeljen kot predstojnik, pri čemer zoper ta sklep ni dovoljena pritožba. Pri odločanju o višini dodatka bo predstojnik moral upoštevati stopnjo izpostavljenosti in obremenjenosti zaposlenega ter obseg sredstev, ki bodo delodajalcu oziroma organu dodeljena za plačilo dodatka iz tega člena in dodatka za delo v rizičnih razmerah iz KPJS.

Sredstva za financiranje dodatka za nevarnost in posebne obremenitve se zagotovijo v proračunu Republike Slovenije. Obseg sredstev za financiranje dodatka iz prvega

odstavka tega člena, njihovo razdelitev na neposredne proračunske uporabnike ter kriterije za razdelitev posrednim proračunskim uporabnikom določi Vlada Republike Slovenije.

Predlagani ukrep je časovno zamejen od 1. 6. 2020 do 31. 12. 2021, pri čemer se dopušča možnost podaljšanja njegove veljavnosti s sklepom Vlade Republike Slovenije za največ šest mesecev.

Predlog amandmaja primerljivo sledi ureditvi iz 71. člena Zakona o interventnih ukrepih za zaježitev epidemije COVID-19 in omilitev njenih posledic za državljane in gospodarstvo (Uradni list RS, št. 49/20, 61/20 in 152/20 – ZZUOOP), ki je veljala od 13. marca 2020 do 31. maja 2020.

S predlaganim amandmajem bi se omogočilo nagrajevanje vseh tistih zdravstvenih delavcev in sodelavcev, ki ne delajo neposredno v okolju s COVID-19 pacienti oziroma uporabniki, pri katerih obstaja sum na okužbo s COVID-19 (npr. plačne skupine E, J in B), a v veliki meri pripomorejo k nemotenemu delu na področju zdravstva v času epidemije. Z namenom hitre prilagoditve epidemiološki situaciji v posameznih javnih zdravstvenih zavodih je bilo namreč treba v izvajanje ukrepov v okviru reorganizacije dela vključiti tudi nezdravstveni kader (tehnične službe, perice, šivilje, kuharji, administracija) in vodstva zavodov.«

* * *

Komisija za gospodarstvo, obrt, turizem in finance je kot matična komisija sprejela še naslednji sklep¹:

»Komisija za gospodarstvo, obrt, turizem in finance poziva predlagatelja zakona in ostale kvalificirane predlagatelje amandmajev, da v nadaljevanju zakonodajnega postopka proučijo in kot lastnega povzamejo ter predložijo v obravnavo matičnemu Odboru Državnega zbora za finance, naslednji predlog amandmaja:

K 60.a členu

Za 60. členom se doda nov naslov, ki se glasi:

»12. ZAKON O SPREMEMBAH ZAKONA O MINIMALNI PLAČI – ZMinP-B«.

---

¹ Komisija za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide predlaganega amandmaja Interesne skupine delodajalcev za nov 60.a člen NI PODPRLA (10 prisotnih, 4 ZA, 5 PROTI).

Za naslovom se doda nov 60.a člen, ki se glasi:

»60.a člen

5. člen Zakona o spremembah Zakona o minimalni plači – ZMinP-B (Uradni list RS, št. 83/18 se spremeni tako, da se glasi:

»5. člen
(višina minimalne plače v prehodnem obdobju)

(1) Minimalna plača se začne obračunavati v skladu s tretjim odstavkom 2. člena zakona za plačilo dela, opravljenega od 1. januarja 2020 dalje.

(2) Minimalna plača znaša:

- za plačilo dela, opravljenega od 1. januarja 2019 do 31. decembra 2019, 886,63 evrov,
- za plačilo dela, opravljenega od 1. januarja 2020 do 31. decembra 2020, 940,58 evrov,
- za plačilo dela, opravljenega od 1. januarja 2021 do 31. decembra 2021, 940,58 evrov,
- za plačilo dela, opravljenega od 1. januarja 2022 dalje, kot določa 3. člen zakona.«.«.

Obrazložitev:

Predlaga se preložitev uveljavitve določil Zakona o minimalni plači, ki bo povzročil velik dvig plač s 1. 1. 2021. Preložitev uveljavitve bi morala trajati eno leto, tj. do 1. 1. 2022.

* * *

Za poročevalko na seji Odbora za finance je bila določena državna svetnica mag. Marija Lah.

Mag. Nuša Zupanec
sekretarka komisije

Mag. Peter Požun
predsednik komisije